

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Sžo/117/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1013200077                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 08.06.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Zemková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:1013200077.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, so sídlom Tulčík č. 310, Prešov, IČO: 31 303 862, právne zastúpený: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8087/2012-1.10 (104/2012-rozkl.) zo dňa 31. októbra 2012 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného sp. zn. 3406/2008-2.1/KD zo dňa 27. augusta 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/7/2013-75 zo dňa 27. februára 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/7/2013-75 zo dňa 27. februára 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

#### I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 6S/7/2013-75 zo dňa 27.02.2015 konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Poukázal na ustanovenie § 82 ods. 9 písm. a/ v spojení § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.") a uviedol, že podľa stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014 „neplatnosť povolenej výnimky na odstrel chráneného živočícha, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke a to v ktoromkoľvek štádiu správneho konania".

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Povolenie výnimky v danom prípade stratilo platnosť dňom 15.12.2008, výnimka teda zanikla a

neexistuje, preto súd nepríbral do konania ani žiadateľa, Poľovnícke združenie Hruštín, lebo po tejto lehote už nie sú práva a povinnosti žiadateľa nijako dotknuté. Predmet konania už v priebehu správneho konania zanikol a preto konanie o rozklade žalovaný musel zastaviť (§ 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z.).

V tejto procesnej situácii nebol dôvod na riešenie prvostupňového správneho rozhodnutia o výnimke, keďže jeho platnosť zanikla zo zákona, § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z. Preto tvrdenie žalobcu krajský súd nepovažoval ani v jednom namietanom bode za dôvodné.

## II.

Vo včas podanom odvolaní sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesenie považuje žalobca za nesprávne v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“)

Súd prvého stupňa poukázal vo svojom uznesení o zastavení konania na Stanovisko Najvyššieho súdu SR č. Snj 72/2013 zo dňa 24. júna 2014, z ktorého odcitoval okrem iného časť „Správny orgán preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu správneho konania.“ Bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca z dôvodov, ktoré ďalej uvedie, nemôže akceptovať záver, že by výnimka, o ktorej bolo rozhodnuté neprávoplatným rozhodnutím zanikla uplynutím času určeného neprávoplatným a nevykonateľným rozhodnutím. Poukazuje na skutočnosť, že v uvedenom stanovisku, tak ako je citované prvostupňovým súdom, Najvyšší súd vyjadril svoj názor na zastavenie konania, v ktoromkoľvek štádiu. Napadnutým rozhodnutím žalovaného však správne konanie zastavené nebolo, keďže bolo zastavené len konanie o rozklade. Až týmto rozhodnutím o zastavení konania o rozklade sa stalo prvostupňové rozhodnutie vo všetkých jeho častiach právoplatným. Za nesporných skutkových okolností (že k udeleniu výnimky na usmrtenie jedinca medveďa hnedého došlo) neexistoval žiaden skutkový základ pre záver o tom, že napadnutým rozhodnutím žalovaného, nedošlo k zásahu do práv žalobcu, a to v dôsledku простého uplynutia lehoty na realizáciu výnimky uvedenej v neprávoplatnom rozhodnutí. Žalobcovým postojom v predmetnom konaní bolo, že výnimka nebola udelená v súlade so zákonom. Bolo teda žalobcovým právom, aby tieto argumenty, preskúmaním ktorých by bolo možné dôjsť k záveru o zákonnosti, či nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia, boli preskúmané žalovaným.

Zhrnúc uvedené, z obsahu administratívneho spisu a listinných dôkazov, je nepochybné, že prvostupňový orgán vydal rozhodnutie o povolení výnimky a v tomto rozhodnutí stanovil dobu, na ktorú udeľuje výnimku do 30.11.2008, resp. 15.12.2008. Toto rozhodnutie nikdy nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, keďže nebolo doručené všetkým účastníkom konania, konkrétne žalobcovi. Nemohol sa teda stať právoplatným ani výrok obmedzujúci platnosť výnimky do 30.11.2008, resp. 15.12.2008 a nemohol ani nastať účinok, že odpadol dôvod na konanie o rozklade žalobcu, ktorý tento podal v zákonnej lehote po tom, čo mu bolo prvostupňové rozhodnutie doručené.

Ak teda žalovaný konanie o rozklade zastavil, urobil tak nielen bez právneho dôvodu, ale týmto rozhodnutím v rozpore so zákonom umožnil nadobudnúť právoplatnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, keďže proti nemu už žalobca ďalší rozklad podať nemohol.

Vychádzajúc z definície právoplatného rozhodnutia uvedenej v ustanovení § 52 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať, je právoplatné, stalo sa napadnutým rozhodnutím žalovaného o zastavení konania o rozklade právoplatným prvostupňové rozhodnutie.

Konanie o udelenie výnimky je konaním, ktoré začína na žiadosť žiadateľa. Dôvodom na konanie je žiadosť žiadateľa. Takto je to aj v predmetnom konaní, ktoré začalo na žiadosť žiadateľa, ktorým sa domáhal udelenia výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. Žalobcovi nie je známe a ani z rozhodnutia žalovaného nevyplýva skutočnosť, že by žiadateľ zobral svoju žiadosť o udelenie výnimky späť. Pre žalobcu je nie len neakceptovateľným, ale aj absolútne nezrozumiteľným

právny názor žalovaného, podľa ktorého odpadnutím dôvodu na konanie je skutočnosť, že uplynula lehota uvedená v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré obmedzilo časovú platnosť povolenej výnimky do 30.11.2008, resp. 15.12.2008. Prvostupňové rozhodnutie, resp. lehota platnosti výnimky v ňom uvedená, nemôže byť z hľadiska práva dôvodom na konanie. Rozhodnutie správneho orgánu je záverečným správneho konania a nie dôvodom naň. Rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť dôvodom na konanie správneho orgánu, v ktorom ma tento dospieť práve k spomínanému rozhodnutiu. Navyše, ako je nesporné aj z rozhodnutia žalovaného, žalobca podal proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu rozklad.

Žalobca je postupom žalovaného ukrátený na svojich právach, keďže žalovaný zastavil konanie o žiadosti žiadateľa bez toho, aby na to bol právny dôvod a zároveň sa tým vyhol svojej povinnosti preskúmať správnosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia na základe rozkladu podaného žalobcom. Takýto postup žalovaného však robí práva žalobcu, ako účastníka správneho konania, ktoré postaveniu mu vyplýva z čl. 9 ods. 3 Aarhuskeho dohovoru abstraktnými a imaginárnymi bez možnosti reálne sa domôcť preskúmania nezákonného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Tento postup žalovaného je tiež v priamom rozpore s rozsudkom Súdneho dvora Európskej komory C-240/09 zo dňa 08.03.2011, ktorý konštatoval potrebu výkladu čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru tak, aby organizácia na ochranu životného prostredia, akou je Lesoochrannárske zoskupenie VLK, mohla napadnúť na súde rozhodnutie prijaté v rámci správneho konania, ktoré by mohlo byť v rozpore s právom Únie z oblasti životného prostredia. Žalovaný tým, že vo veci meritórne nerozhodol o rozklade žalobcu odňal žalobcovi možnosť podrobiť súdnemu prieskumu jeho meritórne rozhodnutie.

Navyše, napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zastavilo konanie o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného o zastavení konania o rozklade. Rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o rozklade nie je obmedzené časom a žalobca teda nerozumie celkom dobre tomu, prečo súd konanie o jeho žalobe zastavil. Ak bol súd prvého stupňa toho názoru, že rozhodnutie žalovaného je zákonné, potom by sa (len z tohto uhla pohľadu) javilo zákonným rozhodnutie o zamietnutí žaloby, no nie o zastavení konania o nej.

### III.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p. <., preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. <.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 250a ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu o zastavení konania je možné vyhovieť.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. <. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že listom zo dňa 11.12.2007 sa žiadateľ - Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Hruštín - obrátil na ministerstvo so žiadosťou o povolenie výnimky zo zákazov, spočívajúcej v usmrtení jedného jedinca medveďa hnedého. Dňa

31.03.2008 bolo na Ministerstvo životného prostredia SR (ďalej len „ministerstvo“) doručené podanie žalobcu, v ktorom sa domáhal postavenia účastníka konania, s tým, že toto postavenie mu priznané nebolo rozhodnutím č. 3406/2008-2.1/KD zo dňa 22.04.2008, čo bolo potvrdené aj v odvolacom konaní rozhodnutím č. 84/2008-rozkl. zo dňa 26.06.2008. Ministerstvo si v danej veci vyžiadalo stanovisko od Štátnej ochrany prírody SR, ktorá považovala žiadosť za neopodstatnenú. Listom č. 3406/2008-2.1/KD zo dňa 17.03.2008 ministerstvo oboznámilo účastníkov konania ako žalobcu s podkladmi rozhodnutia. Žiadateľ sa opätovne listom zo dňa 02.06.2008 domáhal povolenia z výnimky, nakoľko v dotknutej oblasti sa nachádzali agresívne medvede. Ministerstvo oboznámilo opätovne účastníkov s podkladmi rozhodnutia ako aj zúčastnenú osobu. Listom zo dňa 24.06.2008 žalobca nesúhlasil s návrhom ministerstva povoliť výnimku. Následne rozhodnutím č. 3406/2008-21/KD zo dňa 27.08.2008 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky povolilo výnimku zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. výnimkou sa povolilo žiadateľovi - Slovenskému poľovníckemu zväzu, Poľovníckeho združenia Hruštín usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Hruštín odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30.11.2008 posľedkou, alebo do 15.12.2008 postriežkou na lokalite Hrdoš alebo Zábava.

Ohľadom žalobcu a jeho postavenia účastníka konania v tejto veci si žalobca uplatnil svoj nárok byť účastníkom konania na súde, pričom tento mu bol priznaný. Na základe rozhodnutia, ktorým sa žalobcovi priznalo postavenie účastníka konania, začal žalovaný opätovne konať a doručil žalobcovi rozhodnutie č. 3406/2008-21/KD zo dňa 27.08.2008.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, pričom uviedol, že rozhodnutie č. 3406/2008-21/KD zo dňa 27.08.2008, mu bolo doručené dňa 21.09.2012.

Rozhodnutím č.k. 8087/2012-1.10(104/2012-rozkl.) zo dňa 31.10.2012 minister na návrh osobitnej komisie pre konanie vo veci rozkladov, konanie zastavil z dôvodu, že odpadol dôvod na konanie. V odôvodnení rozhodnutia opísal skutkový stav a uviedol, že rozkladom napadnuté rozhodnutia stratilo platnosť uplynutím času v zmysle § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z.. Z uvedeného dôvodu odpadol dôvod na ďalšie konanie a preto bolo potrebné zastaviť konanie o rozklade voči tomuto rozhodnutiu podľa § 82 ods. 9 zákona č. 543/2002 Z.z.

V.

Predmetom odvolacieho konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/7/2013-75 zo dňa 27.02.2015, ktorým krajský súd konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že rozhodnutím č. 3406/2008-21/KD zo dňa 27.08.2008 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky povolilo výnimku zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. Touto výnimkou sa povolilo žiadateľovi - Slovenskému poľovníckemu zväzu, Poľovníckeho združenia Hruštín usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Hruštín odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30.11.2008 posľedkou, alebo do 15.12.2008 postriežkou na lokalite Hrdoš alebo Zábava. Nakoľko v tomto konaní sa so žalobcom nekonalo ako s účastníkom konania, tento sa domáhal svojho statusu byť účastníkom konania na súde, pričom tento mu bol priznaný. Na základe rozhodnutia, ktorým sa žalobcovi priznalo postavenie účastníka konania, začal žalovaný opätovne konať a doručil žalobcovi rozhodnutie č. 3406/2008-21/KD zo dňa 27.08.2008. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, pričom uviedol, že rozhodnutie č. 3406/2008-21/KD zo dňa 27.08.2008, mu bolo doručené dňa 21.09.2012. Rozhodnutím č.k. 8087/2012-1.10(104/2012-rozkl.) zo dňa 31.10.2012 minister na návrh osobitnej komisie pre konanie vo veci rozkladov, konanie zastavil z dôvodu, že odpadol dôvod na konanie. V odôvodnení rozhodnutia opísal skutkový stav a uviedol, že rozkladom napadnuté rozhodnutia stratilo platnosť uplynutím času v zmysle § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z.. Z uvedeného dôvodu odpadol dôvod na ďalšie konanie a preto bolo potrebné zastaviť konanie o rozklade voči tomuto rozhodnutiu podľa § 82 ods. 9 zákona č. 543/2002 Z. z.

Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že v čase vydania prvostupňového

rozhodnutia správny orgán rozhodoval výlučne podľa zákonov platných v čase povoľovania predmetnej výnimky, nakoľko zákona č. 543/2002 Z. z. nepriznával mimovládny organizáciám postavenie účastníka konania. Tento právny stav týkajúci sa účasti konania mimovládnych organizácií v správnych konaniach pretrvával až do 30.11.2011.

Ak rozhodnutie orgánu ochrany prírody o povolení na usmrtenie chráneného živočícha - medveďa hnedého podľa § 89 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. stratilo platnosť uplynutím času, na ktoré bolo vydané, odpadol dôvod na ďalšie konanie o povolenie takejto výnimky. Rozhodnutie orgánu ochrany prírody podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. potom nemá predmet konania, lebo takýmto predmetom konania nie je zviera, na odstrel ktorého bola potrebná výnimka, ale predmetom správneho konania je právna podmienka, ktorou je samotná výnimka. Ak takáto výnimka neexistuje, lebo jej platnosť zanikla, potom súčasne odpadol aj predmet správneho konania.

## VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie krajského súdu č.k. 6S 7/2013-75 zo dňa 27.02.2015 o zastavení konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušiť, pretože krajský súd vo veci rozhodol nesprávne, keď konanie zastavil. Úlohou krajského súdu bude vec meritorne prejednať, keďže ani takýto typ rozhodnutia správneho orgánu nie je zo súdneho prieskumu vylúčený (§ 248 O.s.p.). S poukazom na citované Stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013, aj v prípade, ak odvolací správny orgán konanie o povolení výnimky zastaví, nie je možné automaticky takéto rozhodnutie vydané v správnom konaní vylúčiť zo súdneho prieskumu zákonnosti. Preto bude v ďalšom konaní úlohou prvostupňového súdu vec meritorne prejednať.

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.